

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Pueyo's

No tot ha de ser notícies apocalíptiques, bèl·liques i d'espietes a la grenya. Divendres passat vaig esmorzar llegint que **Miquel Pueyo París**, alcalde de Lleida, es presenta a la reelecció. Afedelisto! Sorprèn que un home que aquest agost farà 65 anys, edat per a una jubilació més que guanyada, segueixi entossudit en sacrificar-se pel bé de la ciutadania. Resulta inimaginable (adjectiu ultra valorat per l'alcalde) aquest esperit de servei en temps tan interessats com els que patim. En fi, admirable. Parlant de sorpreses, m'ha xocat hagi fet la presentació al Museu de l'Aigua. Un museu? Sona una mica a mausoleu, a cisterna on el temps s'ha estancat. Sé que, com deia **Tales de Mileto**, el líquid element és l'origen de tot plegat. Donat com és el senyor alcalde a les novíssimes tecnologies punta, seria imaginable, ara sí, que ho hagués fet al Gardeny híper digital o al Magical audiovisual, instruments d'un futur immediat i multivers. Si no fos que a l'alcalde no li agraden els privilegis i els combat sense treva, diria que és un privilegi comptar novament amb el mundà, retòric i primmirat personatge que vol fer de Lleida una ciutat gran. S'agrairia ens definís què entén per gran el candidat. Gran, ¿en magnitud, en ambició, en orgull, en...? I acabo: m'ha sorprès parli de fer fora la presó de Lleida. Sempre l'hem tinguda a tocar. Clar que ERC és sensible a les presons. Doncs això.